

4.9.

Мис Микита

САТИРА . ТУМОР . КАРИКАТУРА

СТАЛІН: МОЖЕ ВДАСТЬСЯ МЕНІ ТЕЖ З ЦЬОГО КІТЛА ЮШЕЧКИ ПОСЬОРБАТИ!

Літераторів у нас, дав Біг, зародило!

Кожний має творів міх
(Ой, гіркий то сміх, не сміх!),
всіх мов до стільця пришило —
і не розгинають спину:
пишуть, пишуть ніч і днину,
не банально,
епохально,
словом — геніяльно!

Може тут, на еміграції,
вискочить який Горацій?
Може Байрон? Може Шеллі?
Може Руставелі?...
Різні чуда бо бували.
Кажуть, раки вже свистали...

Може хто з пишущих
Свисне для грядущих?

Пишуть, пишуть критики
(Про поезію і прозу). —
Один має — притики,
Інший — аспіртозу.

Пишуть про велику
(Про літературу),
а кінчиться — МУром,
ну, і калямбуром.
Взагалі (сказавши раз
прозаїчно — не велике зло!)
Мабуть музу нашу знуджений Пегас
Копнув у чоло!

БАБАЙ

Ставайте передплатниками!

Фюрт: Видавець „Часу“ мгр. Р. Ільницький підготував до друку збірку своїх статей про великопротісну політику. Замість мапи України в книжці буде вміщений великий портрет автора.

Москва: Сталін наказав „опоронжити“ кілька в'язниць для французьких комуністів, які, з приходом де Голя до влади, тікатимуть з Франції до СССР.

Берхтесгаден: Табір „Орлик“ визнав нову жидівську державу і це визнання задокументував висилкою відповідної депеші до жидівсько-го табору в Бад-Райхенгалі.

Мюнхен: Набір військових добровольців до Палестини по жидівських таборах ДіПі набирає масових форм. В одній лише М-ській окрузі зголосилося 5 охотників, з чого трьох комісія визнала нездібними носити зброю, бо мали вже понад 60 років. Акція йде далі такими самими темпами.

Новий Ульм: Довідуємось, що на З'їзд Комбатантів в Етлінгені не міг прибути один із колишніх наших генералів, що живе постійно в Новому Ульмі, бо саме в день З'їзду призначив його п. Блюковий до замітання подвір'я. Щойно за вставленням вищих чинників дозволено генералові поїхати на З'їзд у — позичених штанах.

Лондон: В політичних колах догадуються, що Совєтський Союз для того зрезигнував із війни на весні ц. р., бо дістав секретні інформації, що до Західного Блюку мають незабаром приступити ще такі великодержави: Ліхтенштайн, Монако і Андора.

ВИЗНАЧНІ ЛЮДИ

Троцький, Зіновєв і Радек ідуть вулицею в Москві. Троцький до Радека:

— Ми тепер такі визначні люди, що нас кожний „пацан“ знає...

Радек: — Ну, ну!

Троцький до Радека: — Ну, ну! Давай зараз перевіримо! — А потім, звертаючись до піонера, що проходив пішоходом, каже:

— Слухай, піонер! Ти нас знаєш?

— Знаю!

— Ну, ну! А хто ж ми такі?

Піонер глянув на них, обдивився з ніг до голови і спокійно каже:

— Хто ж ви? Жиди!

— Радек до Троцького: — Ну, ну! Відгадав, що ми визначні люди!...

З СССР

По доповіді на тему колгоспного життя, коли колективізували циганів, один циган встав і вигукнув:

— Товариші! Нехай живе ярмарок сім разів на тиждень! Нехай живе колгосп... тільки не в нашому селі!

Кавказця запитали:

— Чи хороша совєтська влада?

— О-о-о-о! Кацо! Совєтський власть дуже харошій... Тільки очень длінній...

Попа, що відмовився від релігії, запитали на черговій „чистці“:

— Ми знаємо, що ви були служителем культу. Знаємо, що ви ставитеся льояльно до совєтської влади. Скажіть, а чи подобається вам совєтська влада?

Піп до вуха голови комісії:

— Подобається, але я її „весьма боюсь“.

ТУРИСТИКА

Туристика в нас тепер модний спорт. Майже всі дипісти плекають цей здоровий і корисний спорт. Бере такий турист наплечник і робить туру на село, між бауєрів. Під вечір вертається. Їк вдається, вертається з наоитим наплечником, а як не вдається, то з набитим від емпії обличчям.

Як довідуємось, в деяких українських таборах нав'язано зв'язки з чужинцями.

Мюнхен: У зв'язку з роздачею кер-пакетів, що їх фінансували наші заокеанські брати для найбільш скитальців, найбільшні почали скуповувати порожні пакети, щоб перед своїми знайомими почванитися, що і вони теж щось дістали.

Москва: В СССР проголошено чергову державну позику для відбудови народної економіки, яку, як видно, від 1918 р. ще й досі не відбудовано.

Вашінгтон: У зв'язку з недалекими президентськими виборами в США американські українці думають висунути кандидатуру д-ра Смука, який втішається незвичайною популярністю в Америці... серед кількадесяти скитальців, що ім американський комітет допоміг виїхати з Європи.

Авсбург: Збагачений реаліст В. Чапленко задумав знову вступити до МУРу, зачуваючи, що всі геніальні члени цієї організації мають бути незабаром „компактно“ переселені за океан.

Фрайман: Деякі члени одного репрезентативного українського хору записались на курс української мови, щоб, виїхавши до США, могли порозумітись із заокеанськими українцями, які ні в зуб не розуміють по-російськи.

ЗАВИЛОНСЬКА ВЕЖА

Або що писатиме колись не один
воєнний звітоздавець про війну
в Палестині

Тель-Авів, ... травня 1948

... Йй Богу, дивовижна була ця війна в Палестині! Я ще й досі не в силі збагнути, хто тут із ким та завіщо бився... Теоретично — ніби воювали Араби з жидками, але в дійсності, принаймні по жидівському боці, ви могли почути, що вояки лаялись у всіх мовах Середньої та Східньої Європи, очевидно — за винятком жидівської... Але й поміж Арабами... — та не хочу бути голословним — для прикладу наведу такий епізод:

В місцевості О. під Тель-Авів штаб розташованого тут відділу Гагани покликав мене на перекладача. Саме схоплено до неволі трьох арабів і, як воно не дивно, жидівські штабовики не вміли з ними розмовитися.

Я увійшов до квартири штабу і у куті під стіною помітив двох струнких, засмалених синів пустині, орлиноносих, кучерявобородих, у білих турбанах і з схрещеними на грудях руками. Третій полонський, низький, голомозий, в червоному фезі на чубку маківки, носив єгипетську уніформу і тримався осторонь від своїх співтоваришів.

Почалося переслуховування.

— Як називається і з якої ви частини? — питаю по-арабськи першого з краю сина пустині.

Визнавець Магомета блиснув білками, глипнув ізкоса на свого сусіда і сказав якимсь, нечуваним досі в серці Малої Азії, діалектом:

— Вас гат дер гезат?

— Габе кайне анунг! — відповів другий син пустині здвигнувши плечима.

За столом, де сидів штаб Гагани, — постала петушня. Жиди позривалися з крісел і закричали — загомоніли всі нараз найрізнішими та найдивнішими мовами, немов би оце справді Єгова помішав їм язика, як колись їхнім предкам під Вавилонською Вежею:

— Таварищі! Ето наведено германьци!

— Рихтик то сом шваби пшекленте! Пскекреве!

— Сакраменцке затрачене ключи!...

— Бога ти мой!

— Теремтеттем!

Поки я вспів отямитися, штабовики гурмою присіли синів пустині і давай їх мотлошити! Зразу мені здавалося, що їх на місці повбивають, але стало на тому, що позривали з них бекеші і... стали заглядати їм під пахи. І справді: обидва визнавці Аллаха й Магомета носили прекрасні „блитордери“ та були в свій час офіцерами СС, з дивізії „Гросдойчланд“...

В часі цієї суматохи якимось ніхто не звернув уваги на третього полоненого, що в єгипетській уніформі.

А він сам виявляв погірдливу байдужість до всього, що творилося в кімнаті штабу. Його спалена сонцем пустині маска була подібна до таємничого й нерозгаданого обличчя єгипетського Сфінкса... Та в тому моменті, коли всі штабовики прив'язалися до „арабів“ з „блитордерами“, він одним стрибком плигнув на підвіконня, роздер навіконну сітку і вискочив надвір!...

Штабовики підняли страшний гвалт. В дворі затріщали постріли. Будинок штабу був тісно обставлений стійками і втікачеві не довелося далеко втекти... Його привели незабаром у кімнату потурбованого, поцарапаного, з підстреленою ногою.

Мене ждала ще одна несподіванка: цей третій полонений, єгиптянець, був не хто інший, а лейтенант. Бритійської Королівської Армії!... Ікер

З КНИГИ МУДРОСТИ ЛИСА МИКИТИ

Коли побачиш гарну дівчину і
серце твоє починає живіше битися,
це знак, що матимеш нагоду видати більшу суму грошей.

Світ був би гарний, як би не те,
що люди вперто стараються поправити природу, забуваючи при цьому, що вони — найпоганіший її твір.

Атомової бомба, застосована в другій світовій війні, нічого на світі не змінила — людські голови і надалі залишилися твердими.

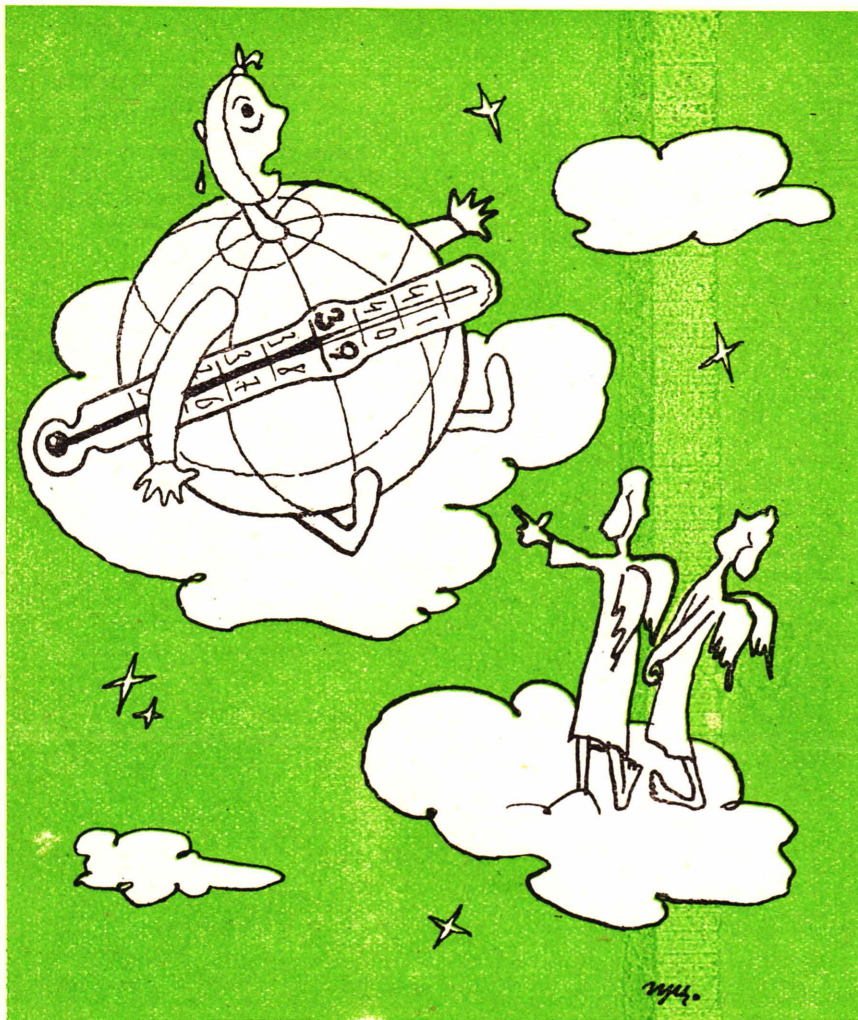
Коли довідаєшся, що твоя дружина має любовника, постарайся, щоб він з нею одружився, — це буде для нього найважча кара.

Найлегше бути вождем, бо на світі є досить дурнів, які не знають, що зробити зі своєю свободою.

ДО З'ЇЗДУ УСС.

Др. Гірняк: «А ми тую червону калину піднімемо...»

СВІТ ПЕРЕЖИВАЄ ГАРЯЧКУ 39-ГО РОКУ

У ФРИЗІЕРА

Гість: Мені делалі більше випадає волосся. Що робити?

Фризер: Треба жиру...

Гість: Мастити?

Фризер: Ні, — їсти!

МІЖ ШКОЛЯРАМИ

— Який предмет із трьох названих ти найбільше любиш: фізику, математику чи геометрію?

— Я? Відбиванку.

ЗМІНА РОЛЕЙ:

— Тепер ви трохи потримайте цю таблицю, а ми будемо консолідуватися!

ПУШКІН В ССРСР

Пушкін написав відомий твір „Руслан і Людмила”. В підсовєтській дійсності з одного вірша зроблена пародія, яка характеризує совєтське життя. Передаємо в російській мові.

ПРАВДИВИЙ ЗМІСТ:

— „У лукоморья дуб зеленый
Златая цепь на дубе том.
И днем и ночью кот ученый
Все ходит по цепи кругом.
Идет направо — сказки говорит,
Налево идет — песни поет.
Там чудеса... Там леший бродит.
Русалка на ветвях сидит...” —

ПАРОДИЯ:

— „У лукоморья дуб срубили.
Златую цепь в Торгсин снесли.
Кота на мясо изрубили, русалку
паспорта лишили, а леший
сослан в Соловки...
Тепер то место на заметке
Звезда там красная горит.
И об успехах пятилетки
Вам Сталин сказки говорит...”

П'ЯНИЦЯ

П'яний іде вулицею. Переходить з одного боку вулиці на другий, а відтак знову повертає назад. Підходить до прохожого:

— Скажіть, гик, де тут протилежна сторона, гик?

— Там, — відповідає прохожий і показує на протилежний бік.

— Е, гик! Я щойно, гик, там був, і мені, гик, казали, що тут, гик!...

ЛИСТ ДО ЖІНКИ

— Кохасю! Пришли мені Твої черевики. Пишу „Твої”, щоб Ти, прочитавши „Твої”, вислала мені „мої”. Коли б я написав „мої”, то, я певний, що ти прочитала б „мої” і вислала б мені „твої”.

„Мій” Жан Бульбашко

ПРОВІД УКРАЇНСЬКОЇ ЕМІГРАЦІЇ

ОСВІДЧЕННЯ

— Пане, ви замолодий, щоб женитись з моєю дочкою. Вона має 26 літ, а ви?

— 21.

— То почекайте ще 5 літ, то матимете тоді бодай однаково.

— Ти де так обмурзався?

— Моя дружина поїхала на курорт на 3 місяці, я проводив її на станцію.

— Ну?

— Я поцілував лькомотиву!

В ШКОЛІ

— Чому ти сьогодні запізнився до школи, Івасю?

— Бо в нас родяться сьогодні діти. Вже народилося двоє.

★

СКРИНІНГ В ПАЛЕСТИНІ

В ОН одна держава запропонувала доручити воюючим сторонам виконати квестіонар.

— Стоп! Прошу, не перериваючи праці, виконати квестіонар!

ЛИСТІ

До паки посла Етаха Слоніва.

ПАНИ ПОСОЛ!

Шос ничсе не відзиваєте, ци бу-
ва чесом ни засентерувалисте се до
цисеї Палестини. Бо, ек чувсми, ба-
гато наших туди се записусе, ек хто
куди: едни до жидівського війська,
другі до гарабів. Про цисе довідав-
сми се власноручно від одного жид-
ка, жи го знаю ше з Еблонува. Ка-
же ми йкос таке:

— Ну, ми цисе знаємо, жи бога-
то з ваших есезів є у гарапське
войсько. Али вни нам ніц не зро-
бе, бо ми на них тиж маїмо ваші
бандерівці!

Ото, як дісни засентерувалисте
се до Палестини, то з едного боку
ни було би зле, бо напевні зробили
би вас тамеки геніралом, або мар-
шілом, али з енчого боку то ни до-
бре, бо ни буде кому виступати від
наших ридникалів на цесій Наці-
оналній Раді, жи се ни годна згор-
ганизувати. Бо в нашім народі то
так: ек говорити екстра з едним
українцєм, який би він ни був, ци
мельнигівец, ци той з Трибунти, ци
ше енчий, то кужний вам так му-
дро тай докладно буде говорити,
жи лиш би слухати. А ек тоті все
мудрі позїзджаютьс до купи то все

йкес дурне схвалет. Так і циса річ
з Націоналнов Радов. Кужний ек-
стра кажи, жи тра едності, а ек се
посходе до купи, то лиш ше біль-
шої каламанції наробе. А я всьо
кажу що то всем керує йкас боль-
шовицка рука, тай ми дивно, жи
кужний про тото говорит а ніхто
цеї руки в себе ни годен повидіти.

Ше хтівсми се запитати, чи при-
знали вам кирпайкит тай ци ца-
лий, ци лиш половину. Мині то ни
дали, али я внїс реклеманцію і ми
відповіли, жибим се нагіяв, жи дру-
гим разом віфасую. Лиш мушу се
венци віділити суспїйній дієности.

В нашім лягрі то було таке, жи
на кирпайкит записали йдну таку,
жи за німців їй наші хлопці при-
чіпили, вибачете, ззаду на гаграф-
ці кардку, де було написано „нур
фір дайтші“.

З цим багацько руху се нароби-
ло і хтіли їй кирпайкит відобрати,
але се віказало, жи тота кардка
була ззаду, а з пиреду вна все бу-
ла суспїйна діячка. Ек воно дійсно
було то ни знаю, бо я вже се тим
гантересую, бо, гай-гай, де мені вже
не до того!

А ведлуг цих кирпайкетів, то
чириз цисе в нас всі погілилися на
три партії. В едній самі цесі, що
дістали цалий, в другій, жи пів, а
в третій зібралисе всі, жи нич ни
дістали. Я тримаюся нивтрально-
сти, бо все ше маю нагію, жи ме
другим разом ни скривде.

А шо в вашім лягрі з виборами
чюті? В нас то вже вневдовзі тиж
мают відбутися і хтів сми се пора-
дити вас, ци ни вартувало би запи-
сати се на йкус листу. Може би
христинин йкіс сподні дістав, або
хоц золі, а то жожу босий, тай в
споднях коліна ми, вибачейте, по-
вілазили голі і ніякого поратунку
не віджу, хїба биз політику. Ек

бисте таке вчюли, шом записав се
на йкус партійну листу, то не ма-
рикуйте, ек буде риндикальний зїзд,
то я напевні ставлю се до вас ве-
длуг програму.

На цесім слові поздоровлею вас
красно

Гриц Зазуля

БРАК МАТЕРІЯЛУ

Колгоспні діти граютьс на ву-
лиці. Ліплять з болота будинки. На
це падохить голова сільради.

— Що це ви робите, дітки? —
питається голова.

— Муруємо наше село.

— А де у вас сільрада?

— Ось вона.

— А маєте голову сільради?

Діти ніяково поглядають одне на
одне і, врешті, кажуть:

— Не маємо, бо на голову кізя-
ків не стало.

Два жиди зайшли в Москві до
зоологічного парку. Оглядають зві-
рів і підходять до крокодила.

Перший: — Люшко, глянь який
великий „кракаїдил“!

Другий: — Ти ошибашес. Ето
не „кракаїдил“, а „гігієна“.

Перший: — Что ти? Гігієна? Ка-
кая „гігієна“? „Гігієна — ето бо-
лезнь!...“

СТАВАЙТЕ НАШИМИ ПЕРЕД- ПЛАТНИКАМИ!

АМЕРИКАНСЬКІ ОГОЛОШЕННЯ
(автентичні вирізки з оголошень
в українській американській пресі).

**Українські Робітники Лицарського
Типу, Організуйтеся!**
(„Український Робітник“, Торонто).

ЗОЛОТНИК

Дві крамниці до Ваших Услуг.
Трамваї завезуть під самі двері.
Годинники кристал попасовані при
вас.

Похоронне Заведення, Що Десятки
Літ Обслуговує Чесно Українське
Громадянство Торонта й Околиць.

Обслуга Амбулянтами.
Пристапні ціни.

Пийте!
SILVER FOAM!
Напитки
Замовляйте телефонічно!

Б. Т. ОКУЛІСТКА З УКРАЇНИ
Косі очі напростовує! Як також
приписує очіці, що їх носять під
кліпами...

УПОВНОВАЖНЕНИЙ ФАРМАЦЕВТ

Обслуга вдень, вночі й під кінець
тинжя.

О. Балабан, Пфорцен: Австралія приймає тільки одинаків. Своєю дружиною не журіться, вона Вас напевно знайде, де б Ви не були! Така вже, мабуть, доля всіх чоловіків...

Ю. Ч., Аугсбург: Ваші критичні замітки про українську літературу на еміграції, безперечно, дуже цікаві, але, на жаль, не маємо під рукою адреси доброго психіатра, який фахово їх оцінив би. Свої вірші присилайте, ми недавно купили новий редакційний кіш.

П. Слимак, Маркт Швабен: Що робить Переселенча Рада — нам не відомо. Але будьте доброї думки. Якщо одного дня всі її члени вийдуть, то це буде непомилний знак, що переселення почалося.

М. Безрукий, Ердинг: Не хвилюйтеся, не всі спекулянти дістали каре-пакети. Деякі з них мусіли купувати їх на паску. Найбільш потребуючі дістануть допомогу вже на місці: в Канаді або в США.

Параска О., Фрайлясінг: Маєте рацію, торт з мила і зубного порошку має трохи неприємний смак і тому на майбутнє, коли робитимете знову торт, тримайте свого сина в коридорі, щоб він не мав нагоди випробовувати свій куховарський хист. Віримо Вам, що деякі Ваші гості, з'ївши Вашого торта, пінилися, але це не отрує, бо лікарі кажуть, що після такого харчунку шлунок краще працює.

Б. Дармограй, Цуффенгавзен: Це дійсно цікавий факт. Якщо німка й далі твердитиме, що ви батько її кольорової дитини, то Ви дайте їй на відцепного ще дві плитки чоколяди, хоч, правду кажучи, нам здається, що вона мабуть трохи бреше.

Л. Л., Реренсбург: Ваша стаття про В. Барку в „Українських Вістях“ мала непересічний таборовий рівень. Якщо маєте у своїй течії ще деякі гумористичні матеріали, то присилайте їх до нас, радо помістимо, навіть під повним Вашим прізвищем.

С.Т., Фрайман: Знімки Вашої теці вмістити не можемо, бо підозріваємо, що Ви, мабуть, наш політичний противник і цією знімкою хочете відстрашити усіх наших читачів.

★

НА ПЛЯЖІ

Берегом понад річку йде стара бабуса в окулярах, а з нею її доросла дочка і мала семилітня внука.

Бабуса: — Хтось там купається... Зовсім нагі!

Дочка: — Так, бабусю. це чоловіки.

Внука: — І то жиди!

ІЛЮЗІЇ РЕДАКТОРА „ЧАСУ“

АФОРИЗМИ

Коли говориш зі злодієм, не пильнуй своїх кишень, а пильнуй його рук.

Говори правду доти, доки тобі це вигідно.

Кланяйся своєму зверхникові так низько, щоб він побачив те місце, в якому ти його маєш.

Коли хто тебе вдарить, не віддавай, хіба що натрапиш на слабшого від себе.

Коли хто образить тебе, вимагай сатисфакцій — найкраще в доларах або фунтах.

Не ошукуй своїх ближніх, бо можеш натрапити на хитрішого від себе.

Наївна людина повірить у кожну брехню, а коли трапиться, що брехня надто неймовірна, то наївна людина прийме її на рахунок своєї глупоти.

Кожну нагоду до замирення українці завжди використовують для нової суперечки.

Присилайте передплату!

— Ти дужий, гарний хлопчик, Ігоре. Бачу, що очі маєш татові, а носик мамусі.

— А штани братові, — додає Ігор.

ЛИС МИКИТА журнал сатири, гумору і карикатури

Виходить два рази в місяць
Редагує Колерія
Адреса Редакції і Адміністрації:
(13b) München 45
Freimann, Warner-Kaserne
Bl. „С.“ II/52

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ Умови передплати:

Для Німеччини

ціна 1 примірника 2 нім. марки,
¼ річна передплата 10 нім. марок.

Для США і Канади

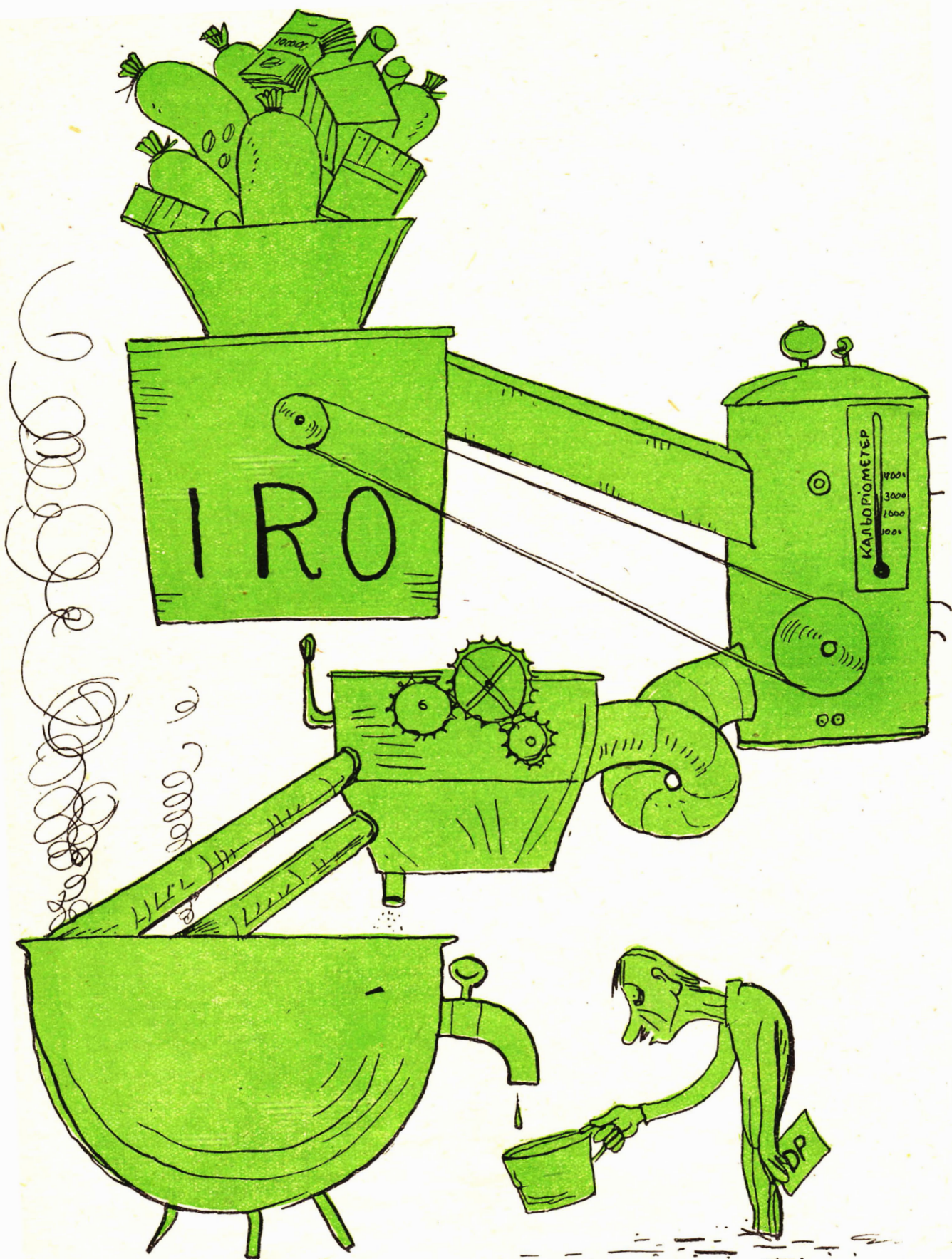
ціна 1 примірника — 10 дол.
¼ річна передплата — 50 дол.

Для Англії

ціна 1 примірника 6 пенсів
¼ річна передплата 3 пілінги

Для всіх інших країн

¼ річна передплата — 50 дол.
за біжучим курсом американського доларя.

ДОПОМОГА СКИТАЛЬЦЯМ